

TEXTY K ROZJÍMÁNÍ NA TÝDEN

19. 09. 2022 - 25. 09. 2022

motto týdne:

„ Lidé mluvili proti Bohu i proti Mojžíšovi. “

PONDĚLÍ 19. 09. sv. Januária, biskupa a mučedníka

Př 3,27-35; Žl 15,2-3ab.3cd-4ab.5 Komentář: **Lk 8,16-18**

„Kdo má odvahu vyjít na cestu s Pánem – a třeba se i něčeho zřící –, nebude strádat. Kdo si chce křečovitě lpět na svém, může přijít o všechno.

ÚTERÝ 20. 09. památka sv. Ondřeje Kim Tae-gõna, kněze, Pavla Chõng Ha-sanga a druhů, mučedníků

Př 21,1-6.10-13; Žl 119,1.27.30.34.35.44 Komentář: **Lk 8,19-21**

Ježíš tvoří svou nejbližší rodinu z těch, kdo plní Boží slovo!

Kěž patřím mezi Ježíšovy příbuzné...

STŘEDA 21. 09. svátek sv. Matouše, apoštola a evangelisty

Ef 4,1-7.11-13; Žl 19 (18), 2-3.4-5 Komentář: **Mt 9,9-13**

Nekritizovali bychom dnes Ježíše pro jeho odvahu? Vždyť kritéria pro výběr apoštolů jsme dnes opravdu zdokonalili k nepřekonání...

ČTVRTEK 22. 09. sv. Emerama, biskupa a mučedníka

Kaz 1,2-11; Žl 90,3-4.5-6.12-13.14+17ab Komentář: **Lk 9,7-9**

Zvědavost, která vzhledem k Herodovu postavení bránila v poznání Ježíše. I dnes jsou mnozí zvědaví na předmět naší naděje. Pokoušíme se vůbec dát jim odpověď?

PÁTEK 23. 09. památka sv. Pia z Pietrelciny, kněze

Kaz 3,1-11; Žl 144,1a+2abc.3-4 Komentář: **Lk 9,18-22**

Za koho pokládám Ježíše já? Petr se za mě odvážně ujímá slova.

Ježíš nás skrze učedníky připravuje na to, že jeho vítězství předchází utrpení.

SOBOTA 24. 09. blah. Kolumby /Jany Matyldy/ Gabriel, řeholnice

Kaz 11,9 - 12,8; Žl 90,3-4.5-6.12-13.14+17ab Komentář: **Lk 9,43b-45**

Je úžasné přiznání, že tenkrát našemu Pánu neporozuměli. Chci se Ježíšovi přiblížit tím víc! Navzdory nepochopení, které dnes zažívá, podobně jako tenkrát...

26. neděle v mezidobí - Cyklus C 25. 09. 2022

Dnešní neděle by se dala shrnout příslovím: Sytý hladovému nevěří.

Kristus ale nesleduje společenská fakta. Volá po naší reakci na pohrdání člověkem.

Modleme se za odvahu nebýt lhostejní k nouzi jiných. A modleme se i za ty,

kdo mají moc ovlivnit stav chudoby v naší zemi.

1. ČTENÍ

Amos působí v Severním Izraeli, který měl svoji svatyni v Samaří. Prorok vystupuje 50 let před dobytím Severního Izraele (Asyřany v roce 722 př. Kr.). Je velmi kritický k uzurpování si majetku na úkor chudých.

Am 6,1a.4-7

Toto praví všemohoucí Pán: „Běda těm, kdo si zpupně žijí na Sióně, bezstarostně na samařské hoře! Léhají na ložích ze slonoviny, hoví si na divanech, jídají jehňata ze stáda a telata vykrmená v chlévě. Prozpěvují si za zvuku harfy, vymýšlejí si jako David hudební nástroje. Z misek pijí víno, nejlepším olejem se natírají, ale nad Josefovou zkázkou se netrápí. Proto nyní půjdou v čele vyhnanců do zajetí, skončí jásos povalečů!“

ŽALM 146,6c-7.8-9a.9bc-10

Zkušenost žalmisty je důvodem radostného zpěvu. Můžeme se k němu připojit. Bůh s námi bude jednat stejně jako s Izraelci. Slabým pomáhá, ale bezohlední nebudou kralovat.

Odpověď: Duše má, chval Hospodina!

Hospodin zachovává věrnost navěky, – zjednává právo utlačeným,
– dává chléb lačným. – Hospodin vysvobozuje vězně.

Hospodin otvírá oči slepým, – Hospodin napřimuje sklíčené,
– Hospodin miluje spravedlivé. – Hospodin chrání přistěhovalce.

Hospodin podporuje sirotka a vdovu, – ale mate cestu bezbožníků.
– Hospodin bude vládnout na věky, – tvůj Bůh, Sióne, po všechna pokolení.

2. ČTENÍ

Závěr listu se točí také kolem tématu bohatství (6,6-10.17-19). Svatý Pavel píše: „...kořenem všeho zla je láska k penězům... Ty však se tomu vyhýbej.“ A Pavel pokračuje úryvkem této neděle. V textu zaznívají důležitá napomenutí i výpovědi víry. Poslední verše (15-16) jsou citací hymnu na Krista.

1 Tim 6,11-16

Boží muži, usiluj o spravedlnost, zbožnost, víru, lásku, trpělivost, mírnost. Dobře bojuj pro víru, zmocni se věčného života. K němu jsi byl povolán, a proto jsi složil před mnoha svědky slavnostní vyznání. Před Bohem, který všemu dává život, a před Kristem Ježíšem, který před Ponciem Pilátem vydal slavnostní svědectví, ti nařizují: Uchovej nauku bez poskvrny a bez úhony až do slavného příchodu našeho Pána Ježíše Krista. Ten příchod nám ukáže ve svůj čas blahoslavený a jediný Panovník, Král králů a Pán pánů. On jediný má nesmrtelnost a přebývá v nepřístupném světle. Nikdo z lidí ho neviděl, ani uvidět nemůže. Jemu patří čest a věčná moc! Amen.

EVANGELIUM

V 16. kapitole Lukášova evangelia věnujeme pozornost majetku (minulou neděli jsme četli o nepoctivém správci). Ale pohled se posouvá k bezohledné lhostejnosti. Všimněme si, že zde nevystupuje Bůh, ale Abrahám! Boháč se po své smrti chová k Lazarovi stále povýšeně.

Lk 16,19-31

Ježíš řekl farizeům: „Byl jeden bohatý člověk, oblékal se do šarlatu a kmentu a každý den pořádal skvělou hostinu. U jeho dveří léhal jeden žebrák – jmenoval se Lazar – plný vředů a rád by utišil hlad aspoň z toho, co padalo z boháčova stolu; a ještě k tomu přicházeli psi a lízali mu vředy. Žebrák umřel a andělé ho odnesli do Abraháмова náručí. Pak umřel i boháč a byl pohřben. V pekle v mukách zdvihl oči a viděl z dálky Abraháma a v jeho náručí Lazara. A zvolal: ‘Otče Abraháme, slituj se nade mnou a pošli Lazara, ať omočí aspoň koneček prstu ve vodě a ovlaží mi jazyk, protože zakouším muka v tomto plamenu.’ Abrahám však odpověděl: ‘Synu, uvědom si, že ty ses měl dobře už zaživa, Lazar naproti tomu špatně.

A nyní se tu on raduje, a ty zakoušíš muka. A k tomu ke všemu zeje mezi námi a vámi veliká propast, takže nikdo nemůže přejít odtud k vám, i kdyby chtěl, ani se dostat od vás k nám.’ Boháč řekl: ‘Prosím tě tedy, otče, pošli ho do mého otcovského domu. Mám totiž pět bratrů, ať je varuje, aby se také oni nedostali do tohoto místa muk.’ Abrahám odpověděl: ‘Mají Mojžíše a Proroky, ať je uposlechnou!’ On však odporoval: ‘Ne, otče Abraháme! Ale když k nim někdo přijde z mrtvých, pak se obrátí.’ Odpověděl mu: ‘Jestliže neposlouchají Mojžíše a Proroky, nedají se přesvědčit, ani kdyby někdo vstal z mrtvých.”

K ZAMYŠLENÍ

Podobenství o bohatém muži má několik zajímavých momentů.

Předně si všimněme, že jde o text, ve kterém Ježíš popisuje peklo jako reálný stav duše. A je děsivý. Druhou skutečností je postoj bohatého člověka.

Je schopen myslet na své přátele a rodinu, ale chudáka bere jen za sluhu. Bohatství a pocit, že je víc, zcela ochromily a zaslepily srdce bohatého. Vůbec si nepřipouští, že nemá právo chudáka úkolovat. Poctivě nabyté bohatství je Boží dar a vyžaduje náročnou péči i velikou zodpovědnost. A to nejen vůči majetku, ale i vzhledem k těm, kteří takové bohatství nemají.